

József Attila SZÍNHÁZ

Bemutató: 2011. október 1.

Molnár Ferenc:

A Doktor úr
vígjáték két részben

Szereplők:

Márton András, Mikó István,
Piros Ildikó, Nemcsák Károly,
Pásztor Erzsé, Viczián Ottó,
Magyar Tímea, Benkő Péter,
Győri Péter, Zsolnay András,
Bozsó József, Beszterczey Attila,
Borbély Krisztina, Virga Tímea
Rendező: Huszti Péter

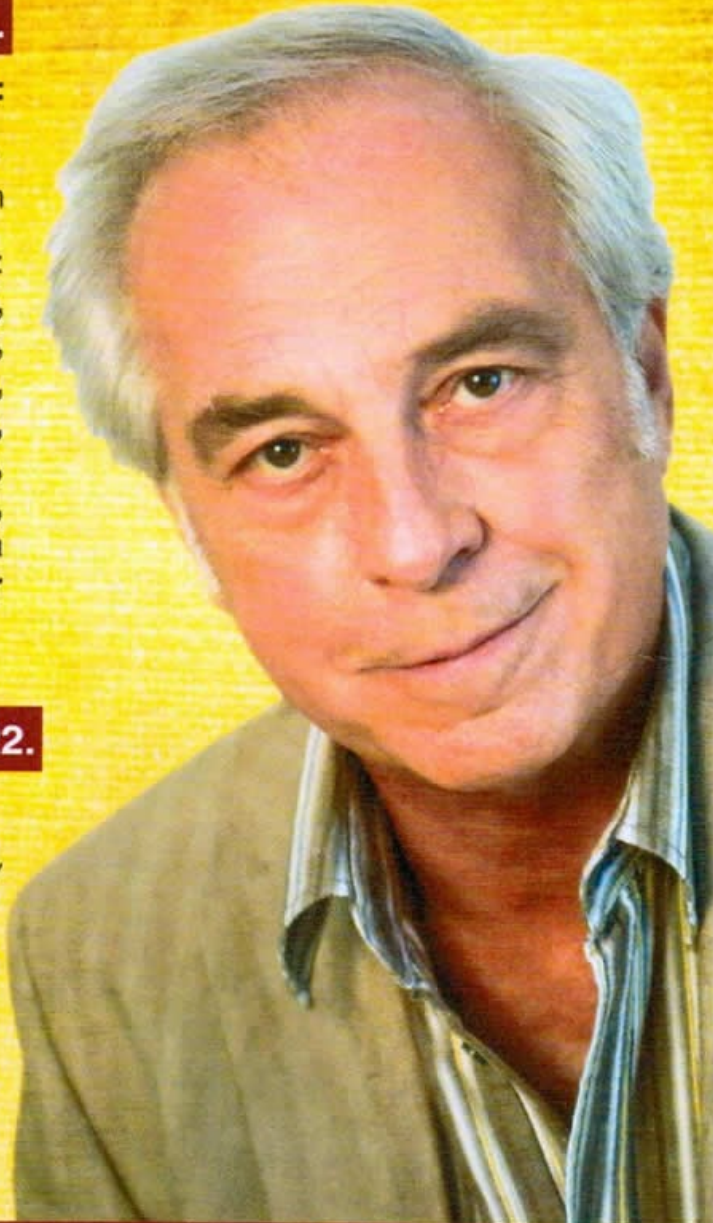
Bemutató: 2011. október 22.

Alekszej Arbuzov:

Rései találkozás
romantikus történet két részben

Szereplők:

Piros Ildikó és Huszti Péter
Rendező: Kerényi Imre

1134 Budapest, Váci út 63. Tel.: 270-7500
Web: www.jozsefattilasinhaz.hu

Amiben hiszel, az van

Négy új előadással indul a József Attila Színház rendhagyó évada, melyből kettő Huszti Péter nevéhez fűződik, aki színészként, rendezőként és tanárként is rendületlenül dolgozik, és hisz abban, hogy a dolgok jobbra fordulnak.

Molnár Ferenc *A doktor úr* című darabját rendezőként és diszlettervezőként jegyzi, a *Kései találkozásban pedig* feleségével, **Piros Ildikóval** játszik együtt.

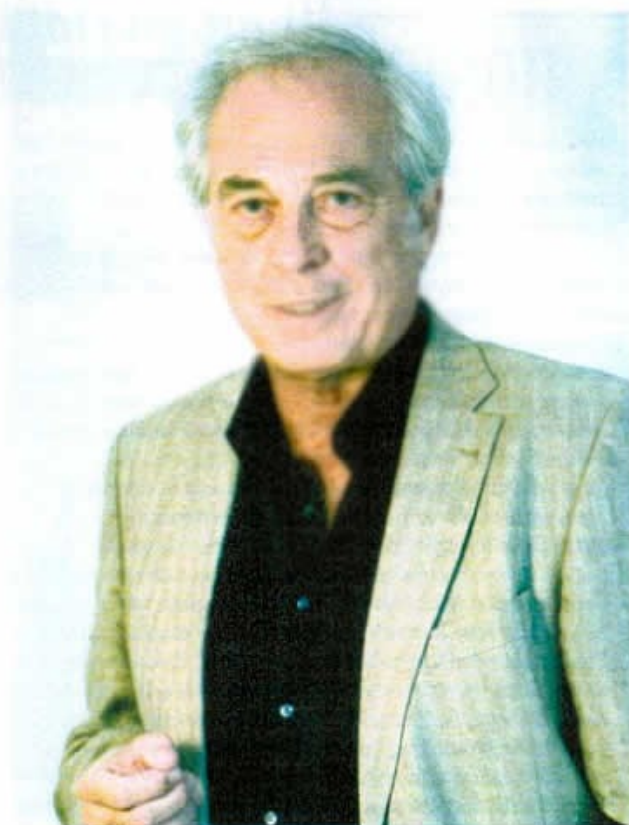
H. P.: A doktor urat nagy örömmel rendeztem, nagyszerű darab, remek szerepekkel, remek színészekkel. A másik pedig egy soproni bemutatónk, a *Kései találkozás*, amely nagyon különleges, meghatározó darab. Ez az előadás egy bizonyos életkorról, a mi életkorunkról szól, és valami olyasmit sugall, hogy lehet boldogan élni mindenfajta életkorban, ha az ember megtalálja az élete értelmét. Ennek a darabnak az ősbemutatóját Tolnay Klárával és Mensáros Lászlóval akkor tartották a Madách Kamarában, amikor én még nagyon fiatal voltam. Amikor pedig most újraolvastuk, mikor a soproni színháznak darabokat kerestem mint művészeti tanácsadó. Darvasi Ilona igazgatónővel úgy éreztük, beleillik a koncepciónkba, vagyis hogy olyan történeteket meséljünk el, amelyek érdekesek, izgalmasak, és bár egyszerűnek tűnnek, minden korosztályhoz képesek szólni. Négy év már elég sok idő, hogy visszatekintsünk a soproni munkánkra, és büszke vagyunk arra, hogy a közönség nagyon szereti az előadásokat, de arra is, hogy talán a legtöbb magyar darabot mutattuk be, ami nekem egész színészi és rendezői életemben mindig vesszőparipám volt. Molnár Ferenc *A doktor ura* az egyik ilyen, amely fantasztikusan ravasz, kellemetlenül mulatságos történet pénzről, emberekről, hazugságokról. Örülök, hogy mindkét darabot játszhatjuk Budapesten a József Attila Színházban is, különösen azért, mert amikor Pesten sétálok az utcán, gyakran odajönnek hozzám, hogy mikor lehet minket itt látni színházban.

Ez a meghívás azt is jelenti, hogy a jövőben szorosabb lesz a kapcsolata a József Attila Színházzal?

H. P.: Ha a munka ugyanebben a konstrukcióban megy tovább, akkor feltehető. De én azért a soproni színházhoz kötődöm, ahol most az egyik nagy kedvencem, az *Egy szerelem három éjszakáját* rendezem majd. Úgy tudom, több meghívott előadás lesz majd vidéki és budapesti színházakból is a József Attilában, aminek elsősorban anyagi okai vannak. Ha sikerül talpra állítani a színházat, lesznek saját bemutatók is, amikben valószínűleg számíthatok majd rám rendezőként az igazgató.

Sokat vállal még mindig.

H. P.: Négy évvel ezelőtt elhatároztam, hogy kicsit megállok, és arra gondoltam, hogy megint elkezdék írni. De „ember tervez, Isten végez”, mert olyan erős volt a hívás a soproni színház részéről, és olyan darabok találtak meg, amikkel úgy éreztem, van mondanivalóm, hiszek bennük, ezért nem mondhatok nemet. Ilyen a tanítás is, ami annyira az életemmé vált, hogy nem tudnám abbahagyni. Az igazság az, hogy a Színház- és Filmművészeti Egyetem és az a kis szoba, ahol a napjaimat töltöm, számomra nagyon otthonos.

Annyira ideköt a rektorságom és a húszévesnyi főtanácsok vezetése, hogy ezt a feladatot tekintem mindig a legfontosabbnak. Vagyis hiába próbáltam úgymond venni egy nagy levegőt, megtaláltak a feladatok, és sűrű lett megint az életem. Nádasy Kálmán mondta nekem egyszer, hogy tanítani addig szabad, amíg nem kell rendezned az arcodat, amikor belépsz az osztályba. Vagyis amíg úgy tudok elkezdni egy rendezést és vállalok el egy szerepet, hogy semmiféle erőszakot nem kell tenni magamon, addig nem hagyom abba.

Pedig ebben a helyzetben egyre nehezebb művészként létezni.

H. P.: Borzasztó naív dolognak tűnik, amit mondok, de hiszek abban, hogy ez jobb lesz. Amikor felvesszük a diákokat az egyetemre, akkor sem festünk valami rózsaszín képet arról, hogy itt tejjel-mézrel folyó Kánaán van. Mindenki tudja, milyen nehéz lett a színészelet, mégis ugyanannyian jönnek felvételizni, és fantasztikusan dolgoznak itt. Hit nélkül nem is működne. Gorkij *Éjjeli menedékhelyéből* viszek magammal életem folyamán egy idézetet. Azt kérdeztem Pécsi Sándortól az előadásban, aki Lukát játszotta, hogy van-e isten. És erre ő azt válaszolta: „Ha hiszel benne, van, ha nem hiszel benne, nincs. Amiben hiszel, az van.” Néha nagyon nehéz ezt elfogadni, de csak így lehet a nehézségeket túlélni, és persze nagyon sok alázattal, de semmiféleképpen sem megalázkodással. Embernek kell lenni, akármilyen hivatásban.

Mit gondol a József Attila Színházban történekről?

H. P.: Nekem is nagy fájdalom volt, amikor a Madách Színházban megszűnt a drámai tagozat, átalakult a színház, és nem volt ott több feladat. Nem feltétlenül lett rosszabb vagy jobb, csak más. ■ SZEPESI KRISZTINA